

[Helle Degn.]

være taget af de pågældende, som foretager vaccinationen, men på trods heraf kan sygdomme i sjældne tilfælde opstå som følge af en i selve vaccinationen indeholdt skadevirkning eller som følge af en ukendt overfølsomhed for vaccinen hos den vaccinerede. Efter gældende ret er der kun mulighed for at opnå erstatning som følge af fejl ved vaccinationen eller forsømmelser i forbindelse med vaccinationen. Vaccinationsskade kan endelig skyldes årsager af ukendt natur. Skader af denne art er sjældne, heldigvis da, men den skadelidte har efter nugældende lov ingen mulighed for at opnå en erstatning.

Det her foreliggende lovforslag taler om, at skaden med rimelig sandsynlighed må antages at være fremkommet som følge af vaccinationen. Det er altså ikke tanken, at det skal være nødvendigt for skadelidte at føre 100 pct.s bevis for, at der foreligger en årsagssammenhæng. Ligeledes siger lovforslaget, at hvis der hos den skadelidte foreligger en særlig sårbarhed af ukendt natur, skulle der også åbnes en mulighed for erstatning.

Det må siges til lovforslagets ros, at det i sin intention hænger nøje sammen med eksisterende sociale love og den baggrund for sociallovgivningen, som mit parti vil arbejde for. Da der i de fleste tilfælde af en vaccinationsskade er tale om en særlig, uforskyldt tilskadekomst, må vi arbejde for, at man fra samfundets side giver de tilskadekomne en økonomisk støtte. Det er trods alt den mindste støtte i forhold til de psykiske og andre gener, der kan opstå ved en sådan tilskadekomst.

Jeg håber på mit partis og egne vegne på en velvillig og hurtig udvalgsbehandling, idet formålet med forslaget er at sikre fortsat tillid og tryghed ved den vaccination, som tilbydes samfundets borgere, store som små.

Ulla Worm: Formålet med vaccinationer er jo at skabe uimodtagelighed for visse sygdomme ved at indgive organismen dræbte eller afsvækkede bakterier eller virus i form af en vaccine, som regel ved indsprøjtninger. Den menneskelige organisme modtager sjældent denne vaccine helt uden bivirkninger, men desværre kan i enkelte tilfælde virk-

ningerne af vaccinationen være lige så ondartede som den sygdom, man skulle blive immun over for. Det er disse skader fra vaccinationer, som dette lovforslag fra indenrigsministeren handler om. Der kan være tale om den obligatoriske koppevaccination eller de frivillige børnevaccinationer, som det offentlige i høj grad er interesseret i til imødegåelse af ofte farlige epidemier.

Lovforslagets baggrund er den betænkning om vaccinationsskader, som i foråret 1971 blev afgivet af et sagkyndigt udvalg, der i november 1969 var nedsat af indenrigsministeriet som en følge af poliotilfældene i forbindelse med den landsomfattende poliovaccination, der blev foretaget i 1966. Disse alvorlige poliotilfælde gav anledning til, at der efter meget grundige undersøgelser og overvejelser i 8 tilfælde blev udbetalt erstatninger fra staten til konstateret vaccinationsskadede, en helt ny praksis.

Det gav anledning til et forslag til folketingsbeslutning og adskillige spørgsmål, hvor der blev fremsat ønske om, at disse erstatningssager skulle lovfæstes. Sidste gang disse spørgsmål blev drøftet i dette høje ting, var i maj 1971, hvor daværende indenrigsminister H. C. Toft efter spørgsmål fra fru Karen Dahlerup Andersen og hr. Knud Bro meddelte, at det var regeringens hensigt i den kommende folketingssamling at fremsætte et forslag om erstatning til vaccinationsskadede i overensstemmelse med den betænkning, der lige var udkommet. Nu foreligger der altså et forslag på grundlag af den interessante betænkning, der rummer meget store sundhedsmæssige, juridiske og sociale facetter i forbindelse med de mennesker, der blev så hårdt ramt, fordi de som lovlydige borgere lod sig vaccinere eller genvaccinere eller lod deres børn vaccinere for at beskytte dem mod epidemiske sygdomme.

Lovforslaget går ud på, at staten skal yde erstatning for tab eller forringelse af erhvervserven som følge af invaliditet samt for tab af forsørger og for udgifter til begravelse, når det kan konstateres, at alt dette er følger af vaccinationer foretaget her i landet mod kopper, difteritis, kighoste, polio eller tuberkulose. Indenrigsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at også anden vaccination, der skal forhindre andre smitsomme sygdommes udbredelse, kan komme